

Ὁ Δανιήλ (κατά κόσμον Δημήτριος) Κοντούδης, γεννήθηκε στή Χίο τό 1801. Σέ ἡλικία μόλις ὀκτώ ἐτῶν, παρεδόθη ἀπό τούς γονεῖς του στή Νέα Μονή τῆς Χίου, ὅπου τό 1819 προχειρήθηκε διάκονος μετονομασθεῖς Δανιήλ. Μετέβη στήν Κωνσταντινούπολη γιά περισσότερη μόρφωση καί ἐκτιμούμενος ὑπό τοῦ τότε Πατριάρχου Χρυσάνθου τοῦ ἀπό Σερρῶν, σέ ἡλικία 24 ἐτῶν, χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Χίου, τό 1825. Στίς δύσκολες στιγμές τοῦ τόπου ἔλεοῦσε ἀπό τό ὑστέρημά του τούς δυστυχεῖς καί ἀπόρους, διέσωσε τούς καταδιωκόμενους ἀπό τό μένος τῶν ἐξαγριωμένων μουσουλμάνων, παρηγορώντας τούς πάσχοντας καί παραμυθώντας τούς λυπημένους. Δέν σταμάτησε μέρα καί νύχτα νά κηρύττει τό μεγαλεῖο καί τήν ἀρετή, τό μέγεθος καί τήν ἀλήθεια τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως. Ἀναγκάστηκε μαζί μέ ἄλλους συμπολίτες του, τό 1827, ὅταν ἀπέτυχε τό δεύτερο ἐπαναστατικό κίνημα στή Χίο, νά ἀναχωρήσει γιά τή Σύρο, καί νά παραμείνει ἐκεῖ ὅπου ἐξυπηρετοῦσε θρησκευτικῶς τούς συμπολίτες του πού εἶχαν καταφύγει στό νησί. Μένοντας στήν Ἑρμούπολη, ἀγαπώμενος καί τιμώμενος ἀπό ὅλους, ὀνομάσθηκε Ἐπίσκοπος Καρυστίας. Τό 1842 μετετέθη ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, στή χηρεύουσα θέση Σύρου καί Τήνου. Ἐργάσθηκε μέ τή διακόσμηση τῶν Ἐκκλησιῶν, τήν ἵδρυση νέων Ναῶν, τήν καλλιέργεια τοῦ θρησκευτικοῦ ζήλου, τήν κατήχηση

τῶν ἑτεροδόξων, τήν ἐκπαίδευση τῶν ἀπόρων νέων, τή μόρφωση τοῦ κλήρου, τή σύσταση ταμείου γιά τίς ἀνάγκες τῶν φτωχῶν καί τῶν ὀρφανῶν καί διακρίθηκε γιά τήν ἀγαθοεργία καί τήν φιланθρωπία του. Ἐκοιμήθη τῷ 1862.